

Відшкодування витрат на відрядження вчителям, які направляються на курси та при відвідуванні опорних шкіл

Постановою Кабінету Міністрів України від 28.06.1997 № 695 «Про гарантії і компенсації для працівників, які направляються для підвищення кваліфікації, підготовки, перепідготовки, навчання інших професій з відривом від виробництва» працівникам, зокрема вчителям, які направляються для підвищення кваліфікації з відривом від виробництва, гарантовано оплату вартості проїзду працівника до місця навчання і назад, виплату добових за кожний день перебування в дорозі у розмірі, встановленому законодавством для службових відряджень.

Пунктом 4 розділу II Інструкції про службові відрядження в межах України та за кордон, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 13.03.1998 № 59, передбачено, що за кожний день (включаючи день вибуття та день прибуття) перебування працівника у відрядженні в межах України, враховуючи вихідні, святкові й неробочі дні та час перебування в дорозі, йому виплачуються добові в межах сум, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 02.02.2011 № 98.

При відрядженні працівника строком на один день або в таку місцевість, звідки працівник має змогу щоденно повертатися до місця постійного проживання, добові відшкодовуються як за повну добу.

Згідно з додатком 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 02.02.2011 № 98 «Про суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів» сума добових витрат для працівників, які направляються у відрядження в межах України, становить 30 гривень.

Щодо відшкодування витрат на проїзд, то пунктом 6 розділу II зазначеної вище Інструкції передбачено, що витрати на проїзд до місця відрядження і назад відшкодовуються в розмірі вартості проїзду повітряним, залізничним, водним і автомобільним транспортом загального користування (крім таксі) з урахуванням усіх витрат, пов'язаних із придбанням проїзних квитків і користуванням постільними речами в поїздах, та страхових платежів на транспорті.

Відповідно до пункту 12 Інструкції витрати на відрядження відшкодовуються за наявності документів в оригіналі, що засвідчують вартість цих витрат, зокрема транспортних квитків.

Відносини між автомобільними перевізниками, які здійснюють перевезення пасажирів на комерційній основі чи за власний кошт, замовниками транспортних послуг, пасажирями, власниками транспортних засобів тощо, регулюються Законом України «Про автомобільний транспорт».

Згідно зі статтею 39 зазначеного закону квиток для пасажирів на проїзд в автобусі є документом, на підставі якого виконуються пасажирські перевезення.

Відповідно до пункту 2 Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18.02.1997 № 176, квиток на проїзд є документом установленної форми, який підтверджує факт укладення договору перевезення.

Пунктом 115 зазначених правил передбачено, що перевізники відповідно до укладених договорів здійснюють продаж квитків через автостанції, агентства з продажу квитків та/або самостійно. Продаж квитків може здійснюватися водієм автобусу в разі відсутності у населеному пункті автостанції або агентства з продажу квитків, а також після закриття квитково-касової відомості на автостанції.

Отже, для відшкодування вчителям витрат на проїзд автобусним маршрутом достатньо наявності квитка на проїзд незалежно від місця його придбання.

Управління соціально-економічного захисту

